

1 Ábel

1.1. Výzdoba

Miesto činu – kriedou obkreslíme na zem telo, žlté ceduľky s číslami rozmiestnime pri vražedných zbraniach (motyka/drevo/väčší kameň), žlto-čiernou páskou označíme miesto činu.

1.2. Hra

Vražedné žmurknutie – všetci sedia v kruhu, jeden chodí okolo nich, jemným dotykom určí vraha, všetci sa zobudia, vrah zabíja žmurknutím. Ten, na koho žmurkne, odpadáva, ďalej nehraje. Úlohou ostatných je odhaliť vraha čo najskôr.

Kto má viac? – dorastenci sú rozdelení do dvoch tímov, vedúci si vopred pripraví zadania, podľa ktorých si majú spomedzi seba vybrať jedného, ktorý spĺňa požiadavky čo najlepšie. Vedúci však neodhalí celú pravdu, povie napr. iba „Kto má viac“, dorastenci si musia vybrať zo svojho družstva jedného zástupcu pre dané kolo. Keď stoja obaja vyvolení, vedúci dočíta zadanie – kto má viac dierok na šnúrkach na topánkach. Vtedy jeho družstvo dostáva bod. Tipy na zadania: Starší (kto má staršieho otca), viac rodinne založený (viac súrodencov), väčší jedák (kto zje rýchlejšie 5 tyčíniek)...

1.3. Téma

Čo sa dnes asi stalo? Zdá sa, že sme o niekoho prišli. Aký bol motív vraha a kto sa stal obeťou? Podme sa na to spolu pozrieť do zápisnice. Viac nám o tom hovorí kniha Genéza 4,1 – 15 (príbeh si možno prečítať spoločne pre lepšie predstavenie situácie). Tí, ktorí máte súrodencov, si môžete veľmi ľahko predstaviť, ako rýchlo vznikne hádka. Ako ľahko sa objaví problém, ktorý sa zdá neriešiteľným. A nehovoriac o situácii, v ktorej dá mama za pravdu vášmu súrodencovi namiesto vám. Naše vzťahy s blízkymi môžu vyzeráť rôzne. Podme sa pozrieť na to, ako vyzeral vzťah nášho hrdinu s jeho bratom.

Kain, starší brat, bol roľníkom, teda obrábal pôdu, ktorú Boh zveril ľuďom do rúk. Jedného dňa sa rozhodol priniesť obeť z jej plodín. Ábel bol pastierom, teda sa staral o zvieratá, z ktorých tiež priniesol obeť, a to prvorodené a najtučnejšie. Inými slovami, to najlepšie, čo mal. Pán Boh sa rozhodol túto obeť prijať. A už je oheň nie len na obeti, ale aj, ako sa hovorí, na streche. V Kainovi vzplanuli ostré emócie. Bol to hnev, závisť, ba priam až nenávisť. Charakteristika hnevu znie: „Hnev je silná afektívna reakcia na urážku. Prejavy hnevu najčastejšie narušujú vzťahy medzi ľuďmi. Nakoniec môžu viesť k izolácii a bolestnej osamelosti. Aj keď prejavy hnevu majú často svoj dôvod, sú väčšinou prehnané a

neprimerané situácii, ktorá ju vyvolala.“ Ako krásne to sedí na Kaina! Boh má názor na hnev jasný – Efezským 4,26. Ak tomu dáme čas, zbytočne to v nás vykysne a my zatrpkneme. Závist je jedna z ľudských emócií, spočívajúca v túžbe po niečom, čo má niekto iný, a v snahe získať predmet tejto túžby, niekedy i za cenu zavrhnutiahodných činov. Ako to vyzeralo pri bratovi nášho hrdinu? Porovnával sa a prišiel k záveru, že Boh rozhodol nespravodlivo a bolo mu ukrivdené. Koľkokrát sa aj my stavíme do pozície sudcu a chceme Bohu diktovať, čo je pre nás dobré a čo by nám mal dať? Kainove pocity prerástli až do nenávisti. Je to hlboká, intenzívna emócia vyjadrujúca zaujatosť, nepriateľstvo a odpor voči inej osobe, spája sa s potrebou škodiť a spôsobovať bolesť. Nemohol sa viac pozerieť na to, ako sa druhému darí.

Ábel priniesol hodnotnejšiu obeť, ktorá sa Bohu páčila. Avšak, Kain nebol odvrhnutý, sám Boh sa mu prihovára a varuje ho, no nedá si poradiť. Dávajme si aj my pozor, či sa skôr podobáme poslušnému a vernému hrdinovi Ábelovi, alebo ľahšie upadáme do Kainových emócií.

2 Noe

2.1. Výzdoba

Lod' (dá sa vyrobiť z kartónu alebo tvrdého papiera), plastové zvieratká, ktoré smerujú do archy.

2.2. Hra

Zvuky zvierat – dobrovoľník má šatkou zaviazané oči, ostatní hráči spravia okolo neho kruh, v ktorom sa pohybujú. Keď hráč v strede zakričí STOP, všetci zastanú, ukáže pred seba prstom a povie zviera. Ten, na koho je ukázané, musí napodobniť dané zviera. Ak hráč v strede uhádne, menia sa, ak nie, zostáva v strede a vyberá ďalšie zviera.

Zvieratká – hráči sedia v kruhu, jeden je v strede, v rukách má napríklad stočené noviny. Každý si zvolí znak zvierat'a, ktoré dokáže ukázať bez zvukov. Hra spočíva v tom, že niekto ukáže znak zvierat'a druhého hráča. Ten na znak prijatia signálu ukáže svoj znak a znak ďalšieho, teda posunie signál ďalej. Úlohou stredného hráča je uhádnuť, u koho je signál, teda kto je na rade. Toho novinami jemne udrie. Ak uhádol, menia sa a ten, ktorý bol v strede pred tým, než si sadne, musí ukázať znak ďalšieho.

2.3. Téma

Určite vás už niekedy niekto vysmial, stáva sa to. A stáva sa to dokonca aj hrdinom. Tak, ako každý filmový hrdina bojuje proti nepriateľovi, tak aj Nóach bojoval s výsmechom.

Tento hrdina žil v dobe, kedy bolo zmýšľanie ľudí ustavične zlé. Skoro ako dnes, no nie? Jedného dňa mu Boh oznámil, že už má dosť tejto skazenosti, a teda vyhubí ľudí, no jeho spolu s rodinou zachráni. Dal mu presné pokyny k stavbe obrovskej lode. Vieme si predstaviť reakcie ostatných ľudí – s čím sa to namáhaš? Radšej si užívaj život. Načo to staviaš, tu uprostred sucha? Majú ho za blázna a on, chudáčik, iba plní Božiu vôľu. Aj my sme často vysmievaní – načo vstávaš v nedeľu ráno do kostola? Veď si pospi. Prečo nejdeš s nami piť, ale sedíš na nejakom doraste? Ale keď je dielo dokončené a zvieratá spolu so zásobami na palube, začínajú padať kvapky. Susedia, ktorí sa najprv smiali, teraz utekajú a skrývajú sa pred vodou. Z úkrytov sa premiestňujú na vysoké vrchy, pretože voda vyviera aj zo zeme a nevedia, čo robiť. Teraz sa všetci posmievači topia a kričia o pomoc. Možno je to tvoj spolusediaci, ktorý si pýta správnu odpoveď počas písomky, pretože uprednostnil cez víkend alkohol, no ty si sa učil s kamarátom zo zboru. Možno je to tvoj kamarát, ktorý sa topí vo svojich klamstvách, kým ty si od toho slobodný, pretože z Biblie vieš, že to nie je správne. Tak ako Nóach očakával potopu, my očakávame Ježiša. Vieme, že sa s ním raz stretneme a je na nás, či budeme

pripravení. Nóachových susedov potopa prekvapila. Keď začalo pršať, bolo príliš neskoro na čokoľvek. Nóach bol skutočný hrdina. Roky venoval príprave, aby mohol zachrániť ľudstvo spolu so zvieratami a nedal sa odradiť ani kritikou okoloidúcich, výsmechom susedov a ťažkou prácou. No jeho hrdinstvo je ukryté najmä v týchto veršoch: Genezis 6,9; Genezis 6,22; Genezis 7,1; Genezis 7,5; Židom 11,7; 2. list Petra 2,5.

S rodinkou sa stihli pripraviť včas. Dverami vošli do archy. Ježiš nám hovorí, že on sám je dverami k večnému životu (Ján 10,9). Preto budme ostražití, počúvajte Pána Boha a nedajte sa odradiť výsmechom. Veď skúsme si predstaviť, čo by sa stalo, keby Nóach prestal so stavbou...

3 Abrahám

3.1. Výzdoba

Každý nech prinesie pár fotiek z detstva (podľa počtu dorastencov, nech ich je spolu asi 20 – 30), fotky sa pripnú na nástenku, prípadne rozmiestnia po stoloch. Na záver stretnutia sa môžu fotky zmiešať, úlohou je uhádnuť, kto je na danej fotke.

3.2. Hra

Rodinky – vedúci napíše na papiere členov rodiny s priezviskami (otec Palec, matka Palcová, dcéra Palcová, pes Palec). V hre je viacero rodín, podľa počtu hráčov. Každý si vezme papierik, čím sa stáva určitým členom rodiny. Na povel vedúceho všetci začnú kričať svoje priezvisko a snažia sa nájsť svoju rodinu, v ktorej sa hierarchicky zoradia (otec – matka – dcéra – pes). Nikto však nesmie povedať svoje postavenie v rodine, dohadujú sa pomocou intonácie.

3.3. Téma

Počuli ste už niekedy správu, ktorá bola ohromujúca, až neuveriteľná? Aj hrdina menom Abrám jednu počul, dokonca bola adresovaná priamo jemu. Ale poďme si ho predstaviť pekne postupne.

Abrám žil so svojou ženou Sárajou a príbuznými v Chárane, keď mu Boh oznámil, že si má zbalit veci a ísť na miesto, ktoré mu ukáže. Ale kde to je? Čo to je za miesto? Abrám vedel, komu má dôverovať, že nie strach z neznáma, ale poslušnosť Bohu mu prinesie požehnanie. Ako správny a odvážny hrdina teda vstal a vydal sa na cestu. Nevedel, kam presne ide, čo ho tam čaká, ale vedel, že Boh je darcom dobrých vecí a to mu stačilo. Koľkokrát sa v živote pýtame, čo máme robiť, chceme sa rozhodnúť podľa Božej vôle, ale zdá sa nám to nesmierne ťažké. Predsa nám Boh nenapísal na oblohu názov školy, kam máme ísť študovať, ani nám neposlal SMS, či by chodenie s danou osobou bola správna voľba. Ani Abrámovi nezhodil z neba mapu s kompasom, no predsa vedel, kam mal ísť. Bolo to jednoduché – počúval, čo mu Boh povedal. Ak nedodal nič viac, znamená to, že mal všetko, čo potreboval poznať. Vtedy ešte nemal mnoho z Božieho Slova, poznal len príbehy svojich predkov. My už máme celú Bibliu, o čo ľahšie sa môžeme rozhodovať? Pán Boh mu ďalej zaslubuje potomstvo. Toto je vtip? Abrám má už vek deduška a pre Sáraj je to tiež nemožné. Nuž, ale keď Boh hovorí, že bude mať deti, tak ich bude mať. Najlepším adeptom na matku jeho detí je Sárajina slúžka Hagar. Avšak, takto to Boh nezamýšľal, nuž opäť hovorí Abrámovi: „Tvoja žena, Sáraj, bude matkou národov, budú to vaše deti.“ Odvtedy sa aj volali Abrahám (otec mnohých národov)

a Sára (Kňazná). Abrahám sa nad tým však iba usmial. Či môže mať storočný dedo ešte nejaké deti? Boží plán videl svojimi očami v obmedzenej realite tohto sveta. A smiala sa aj Sára. Naši hrdinovia síce sú Božími mužmi a ženami, ale stále sú to len ľudia so svojimi chybami. Tu si možno povieme, ako je to možné, že nedôverovali Božím slovám, ktoré sami počuli? Pred nimi stála veľká skúška dôvery a pred nami denne stoja drobné skúšочки. Snažíme sa zachrániť naše známky opisovaním pri písomke, podvádzame, klameme, čím sa vysmievame samotnému Bohu a neveríme, že sa o nás môže dokonale postarať. Ale Pán Boh svoje sľuby plní, On je verný a nemenný. Nevzal späť svoje slová o potomstve a tak, hoci už bol tento pár skutočne v rokoch (Abrahám mal sto rokov!), narodil sa im utešený chlapček – Izák. Splnilo sa, čo Boh zasľúbil, hoci to bolo v očiach ľudí už úplne nemožné. Aké povzbudenie! Pamätajme, že Boh je verný a nikdy nevezme späť nijaký zo svojich sľubov. Nech akokoľvek zhrešíme, Boh je stále milujúci a verný.

V čom bol teda Abrahám hrdinom? Určite sa môžeme od neho učiť poslušnosti a odvahe. Odvahe vykročiť, keď nás Pán Boh volá k odvážnym a poslušným krokom. Trpezlivosť je zaiste vzácna. Neponáhľajme sa plniť Božiu vôľu našimi záložnými plánmi, ako to urobil Abrám s Hagar. Syn, ktorý sa im narodil, Izmael, je praotcom Arabov. Ale syn, ktorý sa narodil Säre, Izák, je praotcom kráľov, Židov a hlavne Ježiša.